

dre særlige forhold gør sig gældende, jf. § 12, stk 3.

I Kirkeministeriets vejledning fra 1996 om kirkegårdsvedtægter, afsnit 3 om takster, som vedlægges i kopi (ikke optrykt her), er der gjort nærmere rede for de principper, som skal følges ved fastsættelse af takster. Under 3.9 er der anført følgende:

»Når man fastsætter takster for vedligeholdelse, skal man samtidig tage stilling til, om vedligeholdelsen fuldt ud skal betales via taksterne (ren brugerbetaling), eller om taksterne kun skal dække en del af vedligeholdelsesudgifterne. Hvis brugerbetalingen skal dække de faktiske udgifter, må taksterne være så høje, at de kan betale en fagligt tilfredsstillende udførelse af arbejdet.«

I brev af 20. februar 2004 til stiftsøvrighederne har jeg udbedt mig oplysning om baggrunden for eventuelle takstforhøjelser på landets kirkegårde samt oplysninger om, i hvilket omfang og med hvilken begrundelse der arbejdes på at udforme ensartede takster ikke blot inden for de enkelte ligningsområder, men for større områder inden for stiftet.

Dette er ikke sket, fordi jeg vil føre kontrol med de lokale kirkelige myndigheders bestyrelse af kirkegårdene, men fordi jeg som følge af en række artikler i dagspressen og henvendelser fra borgere finder det rimeligt, at jeg som kirkeminister er orienteret om, hvorledes loven administreres for de enkelte kirkegårdes vedkommende.

Spm. nr. S 2351

Til kirkeministeren (23/2 04) af:

Karen J. Klint (S):

»Hvordan har regeringens skattestop indvirket på de indtægter, som menighedsrådene har til rådighed for deres virke?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at nogle menighedsråd begrunder stigninger med henvisning til regeringens skattestop, hvorfor det er interessant at få oplyst, i hvilket omfang skattestoppet påvirker folkekirkens centrale økonomi, idet spørgeren også er bekendt med, at der blev ydet

en kompensation for ændringerne omkring beskæftigelsesfradraget.

Svar (4/3 04)

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg kan oplyse, at regeringens skattestop ikke omfatter den lokale kirkeskat.

Spm. nr. S 2352

Til kirkeministeren (23/2 04) af:

Karen J. Klint (S):

»I hvilket omfang er der udgifter, som den løbende decentralisering har overvæltet på menighedsrådenes/provstiernes driftsudgifter, som de ikke har fået kompensation for, og hvilke?«

Svar (4/3 04)

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg kan oplyse, at i denne regerings tid er udgifter til honorarer m.v. til præstegårdskonsulenter og bygningskonsulenter for præstegårde, når f.eks. menighedsrådene anvender disses bistand i sager om fast ejendom, lagt ud til finansiering på det lokale niveau af kirke- eller præstegårdskassen. Dette er sket i forlængelse af, at menighedsrådene ved den i 2003 gennemførte ændring af lov om folkekirkens økonomi har fået øget kompetence vedrørende den lokale økonomi. Initiativretten i forbindelse med sådanne sager er hos menighedsrådet og rationalet har populært sagt været, at »den, der bestiller musikken også må betale for den«. Det bemærkes, at Budgetfølgegruppen vedrørende fællesfondens drift har anbefalet, at de nævnte udgifter overgik til lokal finansiering.

Ændringerne er gennemført ved henholdsvis cirkulære af 16. september 2003 om finansiering af honorar m.v. til præstegårdskonsulenter og bygningskonsulenter for præstegårde med ikrafttrædelse samme dato og cirkulære af 17. december 2003 om tjenestebolig for folkekirkens præster med ikrafttrædelse den 1. januar 2004.

Endvidere har menighedsrådene siden efteråret 2002 selv skullet afholde udgiften af kirke- eller præstegårdskassen, når de har rekvireret